

nižava, v suhih ribnikih in pa na le nekoliko mokrotnih trebežih vzraste boba veliko in je kakor debel, tako tudi okusen. Preveč mokrote pa tudi bob ne mara, prav tako izbirljiv je v tem, kakor je grah.

Mošnjičje seje se lahko in z dobrim uspehom tako, da se vseje za ržjo, in za mošničjem seje se potem lahko ali pšenica ali ječmen. Seje se pa tudi za deteljo, kajti če se bob okopava, čisti njivo in služi torej prav lahko za praho. Ker daje precej sence, za to ostane prst v bobu rahla in služi vsled tega drugi setvi prav dobro. Ako je torej bila na njivi več let detelja, kaže sejati bob za njo, vsaj bolje, kakor pšenico, pač pa se le ta lahko seje za bobom. Sploh pa skrbi bob malo, kaj je poprej na njivi rastlo in tedaj stori dobro, če raste na eni njivi nekaj let zaporedom, se ve, da mu ne sme manjkati gnoja. Pravi se, da vzboljšuje bob zemljo, v kateri raste, tem bolj, čem dalje raste na njej.

Gnoja, tega pač hoče bob. Kdor ga torej nima veliko na razpolaganje, on se naj ne loti boba! Kdor pa ga ima po obilnem, stori dobro in ne more zlehka boljšega, kakor če seje v težko zemljo bob in sopet bob. Bob ima močno steblo ter raste k višku, pri njem se torej ni bati, da leže. Za to pa se pri bobu lahko gnoji, kolikor je komu ljubo. Prav služi bobu sveži gnoj iz hleva, toda take sile nima za-nj, da bi mu ne stregel kak drugi. Najbolje je, če se spravi gnoj pred zimo ali vsaj po zimi na bobovišče. Kedar se gnoj napelje v jeseni, tedaj naj se gnoj podorje!

Njiva pa se obdela za bob različno. Prej kedaj je bila navada, da se ni strnišče nič preoralo, pač pa se je na-njo gnoja navozilo. Rano v spomladi pa se je gnoj raztrosil in bob se je koj tako vsejal. Še le potem se je izorala njiva, pa ne posebno globoko. Tako je ostala zatem njiva, dokler ni jel bob riti izpod zemlje, tedaj pa se je še njiva dobro prevlačila z brano.

Resnica, če je zemlja sicer dobra, tako ni bilo krivo ravnati z bobom, vendar pa je bolje, če se njiva preorje že jeseni dovolj globoko, spomladi pa na-njo navozi gnoja in še se sopet vse podorje. Najbolj pa rodi bob, če se seje v vrsto in potlej tudi okoplje. Če se pa tako z njim dela, tedaj je bobovišče to, kar nam sicer daje praha. Kar stane tako delo denarja, to nadomesti gotovo potlej obilniši sad.

(Konec prih.)

Sejmovi. Dne 30. aprila v Apačah, pri sv. Jakobu v Dolu in na Ponikvi. Dne 1. maja pri sv. Barbari v Halozah, pri sv. 3 Kraljih v slov. gor., na Hajdinji, na Muti, na Ljubnem, v Lipnici, pri sv. Filipu pri Kozjem, v Radgoni, v Trbovljah, v Velenji in v Veržeji. Dne 2. maja v Lučanah, na Ptujci in v Imenem. Dne 3. maja pri sv. Križi na Murskem polju, v Loki, na Ptujski gori in v Selnici na Dravi.

Dopisi.

Iz Slov. Gradca. (Lepa veselica.)

Dne 15. t. m. bil je občni zbor tukajšnje podružnice družbe sv. Cirila in Metoda. Zbralo se je lepo število udov v gostoljubni hiši gostilničarja Šuka, nad katero je vihrala velika slovenska zastava. Med navzočimi udi in gosti videli smo zastopane malo, da ne vse stanove, posebno pa naše kmečko ljudstvo, ki je prav pazljivo poslušalo govore in petje. Vspored bil je mnogovrsten in mičen; po nagovoru gosp. načelnika in izvolitvi novega odbora deklamovala sta fant in dekle, fant Gregorčičevo pesem „O nevihti“, dekle „Prisego Rožanke“, po tem se je vršila gledališna predstava „Ponesrečena glavna skušnja“, v kateri so se odlikovali vsi igralci, gospod in gospa Ropas, gospoda Gradišnik in Barle; s petjem se je pa končal lep, vsem nepozabljivi večer. Zabavljali smo se prav po domače, pa izvrstno; vsak se je moral prepričati, da je veselo biti med poštenimi in dobrimi Slovenci. Odbor imel je res mnogo sitnosti; visoki gospodje v našem mestu zagrozili so se igralcem in gostilničarju, naj nas pusté na cedilu, kajti sicer bi bila njih škoda, ali vsi so ostali trdni, neizprosljivi. Tako je prav! Naj brusijo jezike, naj nas zasramujejo, hodimo pravo in postavno pot, pa pokažimo njim, da nam gre ravno tista pravica, kakor jo oni za sé zahtevajo; da morajo pustiti našo družbo pri miru, kakor njim tudi mi nadloge ne delamo, ako oni skličejo zbor svojega nemškega šolskega društva! Slovenci, to nam naj bode dolžnost: ne redimo si sami nasprotnikov, pustimo kričače pri miru, podpirajmo naše ali pa vsaj mirne, zmerne in spravljive obrtnike, trgovce in gostilničarje! Pustimo tiste pri miru, ki Slovenca drugače ne poznajo, kakor le, če jim denar prinese, sicer pa se njih in njihovega jezika sramujejo, in celó svoj lastni rod izdajajo. Sprevideli bodo s časom, da živé oni od nas, a ne mi od njih. Na svidenje!

Z Ribnice. (Slovo.) Letošnja Velika noč nam je prinesla žalostno pisanko. Komaj smo odpeli veselo alelujo in se začeli radovati krasne narave, že nam trga srce britke rane, ločitev predragega nam č. g. kaplana J. Kavčiča. V njih zgubi mladina preskrbnega in marljivega učenika, cvetoča družba sv. rožnega venca svojega modrega voditelja. Naše bralno društvo pa najljubšega odbornika in razumnega svetovalca v vseh zadevah. Vsi bomo težko pogrešali jako nadarjenega in gorečega pridigarja, katerega je vse rado poslušalo in ubogalo. In še več! Prelepi zidan križev pot, prej jako zanemarjen, kako lepo prenovljen je sedaj! Podružnica sv. Janža, kako lepo smo jo v kratkem pokrili in obnovili! In na zadnje še kip Lurške M. B., kako so radi donášali ljudje, tudi

najubožnejši svoje darove na altar božje časti, ker vse so milo nagovarjali, lepo prosili in goreče uravnavali nevtrudljivi naš voditelj. Ko smo podobo v neštevilni procesiji dne 15. apr. nesli v cerkev, tekle so nam solze svete radosti, ali tekle so nam pa tudi solze britke žalosti, ker ta den smo zadnjikrat slovesno obhajali z ljubljenim našim voditeljem. V zahvalo za toliko dobrot izvolilo si je naše bralno društvo jih za častnega uda, cela Ribnica pa jim bo hranila vedno hvaležen spomin.

Hvaležna Ribnica.

Iz Male nedelje. (Raznoterosti.) Sliši se, da dobimo skoraj tretji razred na naši „ljudski šoli“; se ve, to bi bilo koristno otrokom, zlasti tistim, kateri se mislijo dalje učiti. Ako to dosežemo, imamo se zahvaliti v prvi vrsti šolskemu vodstvu, in drugim veljakom. Vreme se je nekoliko zboljšalo, topli solnčni dnevi in žarki izza nebesnega oboka ogrevajo zemljo s potrebno gorkoto, da more deliti rastlinam in drevsom potreben sok, da lepo rastejo, cvetejo in sad rodijo. Cene so jako slabe, krme je pomanjkovalo za živino. Vino se prodaje po isti ceni skoraj, kakor jabelčnik. Vinska trta je močno pozebla, žito (rž), bolj po snežnih severnih krajih, je čez polovico zginilo. Drevje sadonosno bo jako cvetelo. Če nam ga ne uničijo uime, bode jeseni zopet sadja. Umrla je tukaj blaga starka, kmetica J. S. v svojem 86 letu, vid je ni zapustil do skrajne ure, dejala je še nit v šivanko brezi vsakih očal. Lahka jej zemlja!

Iz Celja. (Dekliška šola.) Katoliškemu podpornemu društvu za vzdrževanje dekliske šole šolskih sester so blagovolili darovati, oziroma letnino plačati p. n. č. gg. udi: Volilo po Jernej Zupanc iz G. Hudinje 200 fl., Celjska posojilnica je darovala 100 fl., Toporišič Jože, Matjašič Jur, st. prošt v Mariboru, Orožen Ig., stolni dekan, Modic Jan., župnik na Prihovi, Bohinc Filip, dekan v Braslov., Hudovernik Ljudvik, po 10 fl., dr. Ipavc Gust. zdrav. in župan v St. Jurji ob j. ž., Gajšek Karol, dek. v Dobrni, Gabršek Iv., tajnik okr. zastopa na Vranskem, dr. Muršec, prof. v pok. v Gradcu, Balon Ant., župn. na Vranskem, Mikuš Val., mestni kaplan, Sevšek Ana, posest. na Šmikl. hribu, Novak Ana, posest. na Bregu, Gmeiner Karol, župn. v Širjah, Skerbec Martin, vik. v Konjicah, Žolgar Mih., c. kr. prof. po 5 fl.; Mraz Tomaž, dekan v Vuzenici, Baš Lovro, c. kr. notar v Celji, Jezernik Jože in Terezija po 4 fl.; Lipovšek Fr., pos. v Medlogu, Kralj Jož., župnik pri D. M. v puščavi, Šmid Miloš, kapl. v Starem trgu, Prešern Jan., kaplan v Sevnici, Kagar Ferd., pasar v Celji, Rom Nace, kapl. v St. Jurji ob j. ž., Kolar Vinko, kapl. pri sv. Vrbanu pod Ptujem, Krišpin Krišpinovič nad Laškim, Stampe Liza iz Brega po 3 fl.;

Baloh Janez na Zg. Hud., Zupanc Jan., pos. v Gaberji, Gobec Miha, pos. na Babnem, Černenšek Fr., kaplan v Loki, Helena Murko, Skorjanec Mart. na Ostrožnem, Hudovernik Leop., Urek Andr., župn. na Polzeli, Flek Jož., dek. v Jarenini, Ostrožnik Ana, pos. na spod. Hud., Rotnik Blaž duh. v pok., Voh Jernej, župnik v Šmartnu, Šelih Jurij, kapl. v Vitanji, Dovnik, prof., Berglez Janez, župnik v Artičah, Friesz, major v pok., Skraber Miha, posest. na Hajd., Herič Ter. v Celji, dr. Hrašovic Jurij, odv. v Slov. Gradcu, Šmid Jan. bukvovez, Šah Matija, pos. v Liscah, Jurčič Jože, župnik v Dramljah po 2 fl. 10 kr., baronica Konst. de Fraux, Dimec Ana, Murn Matija, čevljar in pos. na Bregu, Schellander Ludv., fin. urad. v pok., Dolinšek Bl., župnik na Frankol., Žigan Julij, c. kr. poštar v Polzeli, Jazbec Rozal., Ana Fludernik iz mesta, Pišek Marija, Žitnik Jera po 2 fl.; več skupaj je dalo 7 fl. 72 kr.

Iz Celja. (Dijaška kuhinja.) Za II. društveno, šolsko leto 1887/88 so dalje darovali p. n. gg.: Julij Žigan, posestnik na Polzeli, Jakob Janežič, tovarnar v Grižah, Franc Veršec, c. kr. notar v Sevnici, dr. Ivan Dečko, v Celji, dr. Ivan Geršak, c. kr. notar v Ormužu, Lovro Vošnjak, župnik v St. Jurji ob južni žel. za pisanko po 5 fl., dr. Jurij Hrašovec, odvetnik v Slov. Gradcu 4 fl., J. Bohinc, dekan v Braslovčah 10 fl. 1 kr., J. Ulčnik, župnik v Razboru 3 fl., prevzv. knezoškof Jakob Maksimilijan za marcij 4 fl., in za april 4 fl., slavna „Posojilnica v Konjicah“ 25 fl., „Posojilnica v Makolah“ 20 fl. Presrečna zahvala vsem prečastitim dariteljem. Pomagano je skorej vsem ubogim, pa zelo pridnim dijakom, ki zdaj ne dobodo nikjer drugod podpore več. Vsaki daritelj si stekne veliko zaslugo s tem za slovenski rod. Prosimo toraj za daljne mile darove.

Odbor.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nj. veličanstvo svitli cesar je bil v ponedeljek dne 23. aprila prišel v Inomost, ter je pozdravil na kolodvoru kraljico Anglije, Viktorijo, ko se je le-ta iz Italije v Berlin peljala. — V drž. zboru se nadaljuje razprava o proračunu posameznih ministerstev. Bilo je že dokaj truščca, enkrat, ko je bilo premalo glasov za neko svoto, ki je na razpolaganje ministerstvu, ali po naključji, drugokrat pa, ko je govoril pravicoljubi Nemeč dr. Lueger. Njemu sta segla v besedo ultranemški Korošec Ghon pa mladočeski dr. Gregr, oba malo dostojno. — Odsek poslancev, ki ima v rokah načrt postav vsled katere se smejo rezervisti poklicati v orožje, da-si ni vojske, nasvetuje, naj se jim šteje čas, ki bi ga v orožji dostali,